

46 - నలుబది ఆరవ దశకము

॥ విశ్వరూపదర్శనము ॥

అయి! దేవ! పురా కిల త్వయి! స్వయముత్తానశయే స్తనంధయే ।  
పరిబ్రుంభణతో వ్యపావృతే వదనే విశ్వమచష్ట వల్లవీ ॥ (46.1)

పునరప్యథ బాలకైః సమం త్వయి లీలానిరతే జగత్పతే! ।  
ఫలసంచయవంచనక్రుధా తవ మృదోజనమూచురర్భకాః ॥ (46.2)

అయి! తే ప్రళయావధౌ విభో! క్షితితోయాదిసమస్తభక్షిణాః ।  
మృదుపాశనతో రుజా భవేదితి భీతా జననీ చుకోప సా ॥ (46.3)

అయి! దుర్వినయాత్మక! త్వయా కిము మృత్స్నా బత! వత్స! భక్షితా ।  
ఇతి మాతృగిరం చిరం విభో! వితథాం త్వం ప్రతిజజ్ఞిషే హసన్ ॥ (46.4)

అయి! తే సకలైర్వినిశ్చితే విమతిశ్చేత్ వదనం విదార్యతామ్ ।  
ఇతి మాతృవిభర్త్సితో ముఖం వికసత్పద్మనిభం వ్యదారయః ॥ (46.5)

అపి మృల్లవదర్శనోత్సుకాం జననీం తాం బహు తర్పయన్నివ ।  
ప్యథివీం నిఖిలాం న కేవలం భువనాన్యప్యఖిలాన్యదీదృశః ॥ (46.6)

కుహచిత్ వనమంబుధిః క్వచిత్ క్వచిదభ్రం కుహచిద్రసాతలమ్ ।

మనుజా దనుజాః క్వచిత్ సురా దద్యశే కిం న తదా త్వదాననే ॥ (46.7)

కలశాంబుధిశాయినం పునః పరవైకుంఠపదాధివాసినమ్ ।

స్వపురశ్చ నిజార్భకాత్మకం కతిథా త్వాం న దదర్శ సా ముఖే ॥ (46.8)

వికసద్భువనే ముఖోదరే నను భూయోఽపి తథావిధాననః ।

అనయా స్ఫుటమీక్షితో భవాననవస్థాం జగతాం బతాతనోత్ ॥ (46.9)

ధృతతత్త్వధియం తదా క్షణం జననీం తాం ప్రణయేన మోహయన్ ।

స్తనమంబ దిశేత్యుపాసజన్ భగవన్నద్భుతబాల! పాహి మామ్ ॥ (46.10)

॥ ఇతి విశ్వరూపదర్శనము అను నలుబది ఆరవ దశకము సంపూర్ణము ॥